

अगस्त्यपुष्यनख्यो वै समरीचश्च भूतहृत् ।
भुजङ्गवर्मे वै हिङ्गु निम्बपत्राणि वै यवाः ।
गौरीचर्मप एभिः स्थाक्षिपो भूतहरः क्षतः ॥
गौरीचनान् मरीचानि पिप्यन्ती सैन्धवं मधु ।
अङ्गनं क्षतमेभिः स्थाद् यद्भूतहरं शिव ! ॥
अपि च ।

“वचा त्रिकटुकश्चैव करञ्जं देवदारु च ।
मञ्जिष्ठा चिफला श्वेता शिरीषो रजनीह्वयम् ॥
प्रियङ्गुनिम्बत्रिकटुगोक्ष्णैश्चावचर्चितम् ॥
नख्यमालेपनश्चैव ज्ञानसुदर्शनं तथा ॥
अपस्मारविषोन्माद्युषोधान्मन्त्राण्यन्वरापहम् ।
भूतेभ्यश्च भयं हन्ति राजद्वारे च शासनम् ॥”

इति गारुडे १६२ । १६६ अध्यायः ॥

श्रुत्वाग्नाभूता यथा,—
“हृते चराहस्य गन्धे भर्गमासाद्य ते गन्धाः ।
चतुर्भागाः स्वयं भूला भूतं कर्म्मति वै जगुः ॥
भूतत्वमभवत्तेषां चतुर्भागवतां तदा ।
वचनात् पञ्जातस्य भूतव्यामास्ततो मताः ॥
यो लोकावहितः पूर्वं भूतव्यामश्चतुर्विधः ।
यतस्तेभ्योऽधिका यत्नेस्तेऽतुत्याम उच्यते ॥
इति वः सर्वमाख्यातं भूताः श्रुत्वाग्ना यथा ॥”

इति कालिकापुराणे २६ अध्यायः ॥

(वसुदेवस्य पौरवीगर्भजातद्वादशपुत्राणां ज्येष्ठ-
तमः । यथा, भागवते । ६ । २४ । ४७ ।
“पौरवास्तनया स्त्रोते भूताद्या द्वादशाभवन् ॥”)

भूतकेशः, पुं, (भूतस्य केश इव ।) खनामख्यात-
लक्षम् । तत्पर्यायः । गोजोमी २ । इत्य-
मरः । २ । १० । १११ ॥ भूतकेशी ३ अल्प-
केशी ४ केशी ५ । इति रत्नमाला ॥ भूतानां
केश इव भूतकेशः स्त्रीवन्नेति केचित् । स्त्री
सोढ्ये । अथ ह्योभूतकेशो गोजोमी भूत-
केशिकेति वाचस्पतिः । इति भरतः ॥

भूतकेशी, स्त्री, (भूतकेश + गौरादिलात् ङीष् ।)
भूतकेशः । इति रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते
उत्तरतन्त्रे । ६० अध्याये ।
“गोजोमी चाजलोमी च भूतकेशी जटा
तथा ॥”)

श्रेष्ठाणिका । नौलसिक्खवारः । इति राजनिर्घण्टः ॥
भूतक्रान्तिः, स्त्री, (भूतानां क्रान्तिः ।) भूतावेशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

भूतगन्धा, स्त्री, (भूतः महर्नं विनापि प्रकटितो-
गन्धोऽस्याः ।) सरानामगन्धद्रव्यम् । इति जटा-
धरः ॥

भूतग्नः, पुं, (भूतं हन्तीति । हन् + टक् ।)
उद्गः । इति हेमचन्द्रः ॥ जगुनः । भूतैश्चः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ भूतनाशके चि ॥ (यथा,
तन्त्रसारे ।

“भूतत्रैस्तु विकीर्णोस्तेर्विद्वताः क्रूरचेतसः ।
भूतप्रेतपिशाचाश्च वेताला भैरवाद्यः ॥”)

भूतमौ, स्त्री, (भूतं हन्तीति । हन् + टक् +
ङीप् ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुष्कि-
तिका । इति रत्नमाला ॥

भूतचतुर्दशी, स्त्री, (भूतप्रिया भूतोद्देशे क्रियां
कर्त्तव्या वा चतुर्दशी । मध्यपक्षोपी समाचः ।)
गौरीकार्तिकलक्ष्म्यचतुर्दशी । सा एव यमचतु-
र्दशी । तत्कृत्यं यथा, पाद्मे ।
“चतुर्दशां धर्म्मराजपूजा कार्या प्रयत्नतः ।
ज्ञानमावश्यं कार्यं नरे नरकभीरुभिः ॥
अरुणोदयतोऽन्यत्र रिक्तायां स्नाति यो नरः ।
तस्यान्दिक्कभवो धर्म्मो नश्यत्येव न संशयः ॥”

खान्दे च तत्रैव ।
“कार्तिके लक्ष्म्यपक्षे तु चतुर्दशां विधूये ।
अवश्यमेव कर्त्तव्यं ज्ञानं नरकभीरुभिः ॥
किञ्च पाद्मे तत्रैव ।
“तत्र तर्पणं कार्यं धर्म्मराजस्य नामभिः ।
जीवत्पिता न कुर्वीत तर्पणं यमभीक्ष्णयोः ॥
यज्ञोपवीतिना कार्यं प्राचीनावीतिना तथा ॥
देवत्वश्च पितृत्वश्च यमस्यास्ति द्विरूपता ॥
नक्तं यमचतुर्दशां यः कुर्व्याच्छिवसन्निधौ ।
न तत् क्रतुप्रतेनापि प्राप्यते पुण्यमीदृशम् ॥
कुमारीवटुकान् पूष्य तथा श्रैवतपोधनान् ।
राजसूयफलं तेन प्राप्यते नात्र संशयः ॥
कार्तिके भौमवारेण चिचा लक्ष्म्या चतुर्दशी ।
तस्यां भूतेशमभ्यर्च्य गच्छेच्छिवपुरं नरः ॥
किञ्च ।
अमावास्याचतुर्दशाः प्रदोषे दीपदानतः ।
अममार्गान्कारेभ्यो सुच्यते कार्तिके नरः ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासः ॥
अपि च । लैङ्गे ।
“कार्तिके लक्ष्म्यपक्षे च चतुर्दशां दिनोदये ।
अवश्यमेव कर्त्तव्यं ज्ञानं नरकभीरुभिः ॥
अपामार्गपञ्चवच भ्रामयेच्छ्वरसोपरि ।
तत्र तर्पणं कार्यं धर्म्मराजस्य नामभिः ॥
नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूष्य देवताः ।
नरकाय नरकनिवृत्तये ।
अर्थोऽभिधेयो वै वस्तु प्रयोजननिवृत्तियु ॥
इति निवृत्तावपि तादर्थ्यं इत्यनेन चतुर्थीविधा-
नात् । अपामार्गभ्रामण्यमन्त्रः ।
श्रीतलोकाद्यधमायुक्तसकण्ठकदलान्वित ।
हर पापमपामार्गं भ्राम्यमाणः पुनः पुनः ॥
ततः प्रदोषसमये दीपान् दद्यात् प्रयत्नतः ।
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मठेषु च ॥
भविष्ये ।
कार्तिके भौमकारे च चिचा लक्ष्म्यचतुर्दशी ।
तस्यामाराधितः खान्दनेच्छिवपुरं ध्रुवम् ॥
यां काचित् सरितं प्राप्य लक्ष्म्यपक्षे चतुर्दशीम् ।
यसुनायां विशेषेण नियतस्तर्पयेद्यमान् ॥
यमाय धर्म्मराजाय न्यये चान्ककाय च ।
वैवस्वताय कालाय सर्वभूतचयाय च ॥
ओङ्काराय दध्नाय नीलाय परमेष्ठिने ।
दृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः ॥
एकेकस्य तिलैर्मिश्रांस्त्रीस्तु दद्यात्कलाञ्ज-
नीन् ।
सम्बत्सरकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥”

भूतचटा, स्त्री, (भूतस्य जटवे तत्सदृशत्वात् ।)
जटामांसी । इति शब्दमाला ॥ (पर्यायो यथा,
“जटामांसी भूतचटा जटिला च तपस्विनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
गन्धमांसी । इति राजनिर्घण्टः ॥
भूतद्रावी, [नृ] पुं, (भूतान् पिशाचान् द्रावयतीति ।
ड + शिच् + शिनिः ।) भूताङ्गुष्ठद्वयः । रक्त-
करवीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
भूतद्वमः, पुं, (भूतप्रियो द्वमः ।) अज्ञानकदम्बः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
भूतधात्री, स्त्री, (भूतानि धरतीति । धृ + ङच् ।
+ ङोप् ।) पृथिवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यथा, दृढतृप्तसंहितायाम् । ८ । २० ।
“निम्बप्रज्ञानीस्यवादिश्रस्तां
भयोर्वसुक्तासुपश्रान्तवैराम् ।
संहरणोकां कलिदोषसुक्तां
क्षत्रं तदा श्राद्धि च भूतधात्रीम् ॥”)

भूतनाथः, पुं, (भूतानां नाथः ।) शिवः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । २ । ५८ ।
“तद्भूतनाथायुग ! नाहंसि त्वं ॥”)

भूतनायिका, स्त्री, (भूतानां नायिका नियामिका ।)
दुर्गा । इति हेमचन्द्रः ॥
भूतनाशनं, स्त्री, (भूतानि प्राणिकातानि नाशयन्ते
अनेनेति । नश् + शिच् + लुट् ।) रुद्राक्षम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

भूतनाशनः, पुं, (भूतान् नाशयतीति । नश् +
शिच् + लुट् ।) भ्रूतातकः । इति रत्नमाला ॥
सर्वपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूतपत्नी, स्त्री, (भूत इव लक्ष्यं पत्नं यस्याः । ङीष् ।)
तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥
भूतपुष्यः, पुं, (भूतयुक्तं प्राणिविशिष्टं पुष्यं यस्य ।)
श्लोनाकदम्बः । इति रत्नमाला ॥

भूतपूर्णिमा, स्त्री, (भूतानां पूर्णिमा ।) आश्विनी
पूर्णिमा । तत्पर्यायः ॥ श्राद्धी २ कौस्तुभे २
अश्वयुजी ४ श्रुतपर्व्या ५ रङ्गभूतिः ६ कोजा-
गरा ७ । इति शब्दरत्नावली ॥

भूतब्रह्मा, [नृ] पुं, (भूतात्मनो ब्रह्मा ब्राह्मणः ।)
द्वैवजः । इति शब्दमाला ॥

भूतभावनः, पुं, (भूतानि क्षिप्वादीनि भावयति
जनयतीति । भ + शिच् + ल्यः ।) विष्णुः ॥